

meddela föreskrifter, lämpliga för hvarje särskildt tillfälle i mån af bankens tillgångar, af trafikens och industrins behof. Vi hafva dessutom redan så betydliga industriela anstalter, att deras tillverkningar uppgå ända till 2 000 000 mark årligen. För en sådan rörelse synes det föreslagna belopp vara ganska ringa, isynnerhet som här i denna punkt är sagdt, att dervid skall sammanräknas personens egenskaper såsom trassent, endossent och acceptant. Skulle detta gälla endast som acceptant, så kunde beloppet möjligen anses i någon mån vara tillfredsställande. Men då beloppet, för hvilket en och samma person står i banken såsom trassent, endossent och acceptant skall samman-
 10 slås, så anser jag beloppet allt för ringa. För det andra ber jag att likaså få uttala ett tvifvelsmål, huruvida det är lämpligt att de blifvande bankfullmäktige åläggas att utarbete förslag till ett fullständigt reglemente för banken, för att sedan ständernas granskning underkastas. Ett sådant nytt reglemente, liksom hvarje förändring i bankens nuvarande reglemente, kommer att blifva beroende af Hans Majestäts nådiga bifall. Skulle bankfullmäktige utarbete ett nytt reglemente och framlägga det för ständerna, är att förutse, att Hans Majestät inhemtar
 20 senatens mening derom, der olika åsigter i många punkter kunde uppstå. Det föreslagna sättet att förfara vore i min tanke ett sätt att fördröja reglementets slutliga antagande. Jag skulle derföre anse det lämpligare, om bankfullmäktige visserligen erhöle uppdraget att utarbete ett förslag till nytt reglemente, men för att dermed ingå till Hans Majestät och anhålla om nådig proposition i ämnet, hvarigenom ett fastställande af detsamma lättare kunde åstadkommas, då de olika åsigterna under tiden kunde stadga sig, ömsesidigt kommuniseras och kanske jemkas.

30

72 YTTRANDE VID LANTDAGEN 27.IV 1867

Protokoll fördt hos högl. ridderskapet och adeln

Herr Snellman: Jag anhåller att få förena mig med de talare, som yrkat på afslag å presteståndets framställning rörande begge punkterna, och vill blott tillägga att hvad som blifvit anfördt såsom skäl för afslag å första punkten, också utgör skäl till afslag å den andra, ty sålänge den evangelisk-lutherska kyrkan har sin nuvarande ställning af statskyrka, finnes utom densamma ej tillflykt för någon. Det är omöjligt för någon
 40 dissenterande församling att uppstå, emedan vi, såsom Irländarne, äro förbundna, förpligtade att underhålla kyrka och presterskap i statskyrkan. Derföre är, enligt min tanke, också all kyrkotukt, som går utöfver förmaning och lära, endast ett obehörigt samvetstvång, ett tvång på den medborgerliga friheten och jag beklagar att så mycket redan blifvit medgifvet utöfver hvad den kejsrerliga propositionen innehåller.

73 YTTRANDE VID LANTDAGEN 30.IV, 1. & 3.V 1867

50

Protokoll fördt hos högl. ridderskapet och adeln

Herr Snellman: Det är högeligen att beklaga att utskottet i en fråga, sådan som denna, icke kunnat förena sig om en åsigt, i en fråga der, såsom man vet, tankarne inom landet och, såsom man kan förmoda